

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
ניזר-הכותים	מאן דאמר														
מימרא	מאן דאמר														
המפקיר עבדו - יצא לחירות, וא"צ גט שיחרור	דאמר שמואל:														סב:
ר"מ אית ליה דשמואל	[רבי מאיר]														סב:
רבי יוסי לית ליה דשמואל	[רבי יוסי]														סב:
לא, דכולי עלמא אית להו דשמואל															סב:
אלא מאן דאמר ישתה, סבר: סוף סוף מיהדר הדר ואתי גביה, לישתי חמרא כי היכי דלא ליכחוש	[רבי יוסי]														סב:
ולמאן דאמר לא ישתה, סבר: ליהוי ליה צערא כי היכי דליהדר גביה.	[רבי מאיר]														סב:
ניזר שגילה ונודע לו שהוא טמא, אם טומאה ידועה - סותר, ואם טומאת תהום - אינו סותר															סג:
אם עד שלא גילה, בין כך ובין כך - סותר.															סג:
כיצד? ירד לטבול במערה, ונמצא מת צף על פי המערה - טמא נמצא משוקע בקרקע המערה, ירד להקר - טהור, ליטהר מטומאת מת - טמא, שחזקת טמא טמא, וחזקת טהור טהור, שרגלים לדבר.															סג:
מנא הני מילי?															סג:
דאמר קרא: (במדבר ו) וכי ימות מת עליו בפתע פתאום, עליו - במחוורת לו.	רבי אליעזר:														סג:
אמר קרא: (במדבר ט) כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה, כי דרך, מה דרך בגלוי אף כל בגלוי.	ריש לקיש:														סג:
איזוהי טומאת התהום? כל שאינו מכירה אחד בסוף העולם, אבל מכירה אחד בסוף העולם - אין זו טומאת התהום	ואלא הדתנן:														סג:
בשלמא למ"ד כי דרך - שפיר, אלא למאן דאמר במחוורת לו, כי מכירה אחד בסוף העולם מאי הוי?															סג:
ותו, הא דתניא:															סג:
המוצא מת מושכב לרחבה של דרך, בתרומה - טמא, בנזיר ובעשיית פסח - טהור	[תניא]														סג:
מאי שנא?															סג:
אלא, טומאת התהום גמרא גמירי לה.															סג:
אם עד שלא גילה וכו'.															סג:
מאן תנא?															סג:
ר"א היא	רבי יוחנן:														סג:
תגלחת מעכבת.	דאמר: [רבי אליעזר]														סג:
נטמא בתוך מלאת ונודע לו לאחור מלאת, מהו? בתר ידיעה אזלינן וידיעה אחר מלאת היא, או לא? ולמאי - למיסתר?	בעי רמי בר חמא:														סג:
אם עד שלא גילה, בין כך ובין כך - סותר	רבא, ת"ש:														סג:
היכי דמי?															סג:
אי דאיתידע ליה בתוך מלאת															סג:
צריכא למימר?															סג:
אלא לאו לאחור מלאת															סג:
ש"מ.															סג:
ועדיין תיבעי לך: כולו סותר או שבעה סותר?															סג:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>												
נזיר-הכותמים	מימרא	מאן דאמר												
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואת"ל כמאן דמתא טומאה בכלי דמיא וטמא ודאי, שרץ על גבי נבלה ונבלה צפה, מהו? כיון דתרוייהו טומאת ערב אינון - טומאה סמיכתא היא, או דילמא האי כוית והאי כעדשה?														סד.
שרץ על גבי שרץ, מהו? הני ודאי חד שיעורא ניהו, או דילמא כיון דמפסקי מהדדי לא?														סד.
ואת"ל שרץ על גבי שרץ כיון דמפסקי מהדדי כמאן דמנחא בכלי דמי, שרץ על גבי נבלה שנימוחה, מהו? כיון דנימוחה הויא ליה משקה, או דלמא האי אוכלא הוא?														סד.
ואת"ל דאוכלא הוא, שרץ ע"ג שכבת זרע, מהו?														סד.
ואת"ל כיון דמיתעקרא ה"ל כי אוכלא, שרץ ע"ג מי חטאת ומי חטאת צפין על גבי המים, מהו?														סד.
לא ידעינן, תיקו.														סד.
נזיר ועושה פסח שהלכו בקבר התהום בשביעי שלהן - טהורים, מ"ט? דלא אלימא טומאת התהום למיסתור.	רב המנונא:													סד:
ירד ליתר מטומאת המת - טמא, שחזקת טמא טמא, שחזקת טהור טהור	מתיב רבא:													סד:
מודינא לך בניזיר, שמחוסר תגלחת.	א"ל: [רב המנונא]													סד:
אף אנא מודינא לך בעושה פסח, דלא מחוסר ולא כלום.	א"ל רבא:													סד:
והא מחוסר הערב שמש	א"ל אביי:													סד:
שימשא ממילא ערבא.	א"ל: [רבא]													סד:
ואף אביי הדר ביה														סד:
יום מלאת - תביא, תוך מלאת - לא תביא יכול לא תביא על לידה שלפני מלאת, אבל תביא על לידה שלאחר מלאת ותיפטר משתייהו? ת"ל: (ויקרא יב) ובמלאת ימי טהרה, ביום מלאת תביא, תוך מלאת לא תביא	דתניא:													סד:
שאני הכא, דמחסרא קרבן	רב כהנא:													סד:
התם נמי מחסרא הערב שמש														סד:
שימשא ממילא ערבא.	אביי:													סד:
המוצא מת בתחילה מושכב כדרכו - נוטלו ואת תפוסתו, שנים - נוטלן ואת תפוסתן														סד:
מצא שלשה, אם יש בין זה לזה מד' אמות ועד שמונה - הרי זו שכונת קברות, בודק הימנו ולהלן עשרים אמה, מצא אחד בסוף עשרים אמה - בודק הימנו ולהלן עשרים אמה, שרגלים לדבר, שאילו תחילה מצאו נוטלו ואת תפוסתו.														סד:
מצא - פרט למצוי, מת - פרט להרוג, מושכב - פרט ליושב, כדרכו - פרט לשראשו מונח בין ירכותיו.	רב יהודה:													סד:
מת שחסר - אין לו תפוסה ולא שכונת קברות.	תני עולא בר חנינא:													סד:
וכל הני מ"ט לא?														סד:
אמרינן: דילמא עובד כוכבים הוא.														סד:
מצא שנים, ראשו של זה בצד מרגלותיו של זה וראשו של זה בצד מרגלותיו של זה - אין להן תפוסה ולא שכונת קברות.														סד:
מצא שלשה, האחד ידוע ושנים תחילה, או שנים תחילה ושנים ידועים - אין להם תפוסה ואין להם שכונת קברות.														סד:
מעשה ברבי ישכב, שבדק ומצא שנים ידועין ואחד תחילה, וביקש לעשותן שכונת קברות	[רבי ישכב]													סד:
כל שיגעת לריק יגעת, לא אמרו שכונת קברות - אלא לג' ידועין או לשלשה תחילה.	אמר לו ר"ע:													סד:
נוטלן ואת תפוסתן.														סד:
היכי דמי תפוסה?														סד:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
נזיר-הכותים	מזמרא	מאן דאמר												
אמר קרא: (בראשית מז) ונשאתני ממצרים, טול עמי.		רב יהודה:										!	◇	סה.
וכמה שיעור תפוסה? פירש רבי אלעזר: נוטל עפר תיחוח, וחופר בבתולה ג' אצבעות.		[רבי אלעזר]										■	◇	סה.
וכמה שיעור תפוסה? פירש רבי אלעזר ברבי צדוק: נוטל את הקיסמין ואת הקססות. חורק את הוודאין ומניח את הספיקות, והשאר מצטרף לרוב בנינו של מת, ולרובע עצמות למלא תרווד רקב		מיתבי: [רבי אלעזר ברבי צדוק]										■	◇	סה.
הוא דאמר כי האי תנא												!		סה.
וכמה שיעור תפוסה? א"ר יוחנן משום בן עזאי. נוטל עפר תיחוח, וחופר בבתולה שלש אצבעות.		דתניא: [רבי יוחנן משום בן עזאי]										■	!	◇
בודק הימנו.													■	<
בדק ופנה, בדק ופנה, בדק ואשכח - לא האי מפני ליה גבי הנך תרי, ולא הני תרי לגבי האי חד.		רבא:											■	◇
כיון שנתנה רשות לפנות - מפנה להון.		איכא דאמרי, אמר רבא:											■	◇
ולישוניהו שכונת קברות													?	סה.
עילא מצאו וטיהרו ארץ ישראל.		ריש לקיש:											!	◇
בדק מעשרים אמה ולא מצא, מאי?													^	◇
שכונת קברות.		רב מנשיא בר ירמיה אמר רב:											!	◇
מאי טעמא?													^	סה.
עילא מצאו וטיהרו את ארץ ישראל.		ריש לקיש:											!	◇
כל ספק נגעים בתחילה - טהור - עד שלא נזקק לטומאה, משנזקק לטומאה - ספקו טמא.													■	סה.
מנא הני מילי?													^	סה.
אמר קרא: (ויקרא י"ג) לטהרו או לטמאו, הואיל ופתח בו הכתוב בטהרה תחילה.		רב יהודה אמר רב:											!	◇
אי הכי, אפילו משנזקק לטומאה נמי ספקו טהור													?	◇
אלא כי איתמר דרב יהודה אמר רב - אהא איתמר:													!	◇
אם בהרת קדמה לשער לבן - טמא, ואם שער לבן קודם לבהרת - טהור, ספק - טמא		[תנן] [ת"ק]											!	◇
כיהה		רבי יהושע:											!	◇
מאי כיהה?													^	סה.
כיהה וטהור		רב יהודה:											!	!
ודילמא כיהה וטמא													?	סה.
אמר קרא: לטהרו או לטמאו, הואיל ופתח בו הכתוב בטהרה תחילה.		רב יהודה אמר רב:											!	!
בשבעה דרכים בודקין את הזב עד שלא נזקק לזיבה: במאכל, ובמשתה, במשא, ובקפיצה, ובחולי, ובמראה, ובהירהור משנזקק לזיבה - אין בודקין אותו.													■	סה.
אונסו וספיקו ושכתב זרעו - טמאים, שרגלים לדבר.													■	סה.
המכה את חבריו ואמדוהו למיתה, והקל ממה שהיה, לאחור מכאן הכביד ומת - חייב		[ת"ק]											■	■
פטור, שרגלים לדבר.		רבי נחמיה:											■	■
מנא הני מילי?													^	סה.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ניזר-הכותים	מאן דאמר													
מימרא	מאן דאמר													
אמר קרא: (ויקרא טו) והזב את זובו, לראיה שלישית איתקש לנקיבה.	רבי נתן:											!	◇	סו:
בשלישית - בודקין אותו, ברביעית - אין בודקין אותו	והתניא, רבי אליעזר:											!	◇	סו:
אלא באתים קמיפלגי												!		סו:
רבי אליעזר דריש אתים	[רבי אליעזר]											!	◇	סו:
ורבנן לא דרשי אתים.	[רבנן]											!	◇	סו:
אונסו וספיקו.													■	סו:
לא תימא ספק חזא ספק לא חזא, אלא ודאי חזא, ספק מחמת שכבת זרע ספק מחמת ראייה, כיון שנוקק לטומאה - ספיקו טמא.	רבא:												■	סו.
שכבת זרעו טמאה.													■	סו.
למאי?													^	סו.
אילימא למגע													!	סו.
מי גרע משכבת זרע דטהור													!	סו.
אלא זרעו של זב מטמא במשא													!	סו.
מאן שמעת להא דאמר: שכבת זרע של זב מטמא במשא?													!	סו.
אילימא האי תנא													!	סו.
שכבת זרעו של זב אינו מטמא במשא	דתניא, רבי אליעזר:												!	סו.
מטמא במשא, לפי שאי אפשר לה בלא ציחצוחי זיבה	רבי יהושע:												!	סו.
אפי' רבי יהושע לא אמר - אלא משום ציחצוחי זיבה, אבל בעיניה לא אמר													!	סו.
לומר, שאין תולין בה.	אלא אמר רב אדא בר אהבה:												!	סו.
אידי חולשא הוא דחזי	סבר רב פפא קמיה דרבא למימר:												!	סו.
גר שנתגייר - מטמא מיד בזיבה	א"ל רבא, והתנן:												!	סו.
אין לך חולי גדול מזה.													!	סו.
אלא תנאי היא													!	סו.
שכבת זרע של זב מטמא במשא כל מעת לעת	דתניא: [ת"ק]												!	סו.
יומו.	רבי יוסי:												!	סו.
במאי קמיפלגי?													!	סו.
בדשמואל													!	סו.
כתיב: (דברים כג) כי יהיה בכ איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה, וכתיב: לפנות ערב ירחץ במים	דשמואל רמי:												!	סו.
מ"ד מעת לעת, דייק מלפנות ערב	[ת"ק]												!	סו.
ואידך, דייק מקרה לילה.	[רבי יוסי]												!	סו.
ומ"ד מלפנות ערב, הכתיב: מקרה לילה													!	סו.

disputants- חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:		מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
נייר-הכותבים		מאן דאמר																	
מימרא																			
אורחא דקרי למתיא בליליא.		א"ל: [ת"ק]																	סו.
נייר היה שמואל, כדברי ר' נהוראי, שנא': (שמואל א' א) ומורה לא יעלה על ראשו, נאמר בשמשון (שופטים יג) ומורה ונאמר בשמואל ומורה, מה מורה האמורה בשמעון נזיר, אף מורה האמורה בשמואל נזיר.		[רבי נהוראי]																	מג סו.
והלא אין מורה אלא של בשר ודם		רבי יוסי:																	סו.
והלא כבר נאמר: (שמואל א' טז) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני, שכבר היה עליו מורא של בשר ודם.		א"ל רבי נהוראי:																	סו.
חסוף ובריך.		רב להייא בריה:																	סו: ג
חסוף ובריך		וכן א"ל רב הונא לרבה בריה:																	סו:
למימרא, דמברך עדיף																			סו:
גדול העונה אמן יותר מן המברך		והתניא, רבי יוסי:																	סו:
השמים כך הוא, תדע, שהרי גוליירים מתגרין במלחמה וגבורים נוצחין		וא"ל רבי נהוראי:																	סו:
תנאי היא																			סו:
אחד המברך ואחד העונה אמן במשמע, אלא שממהרין למברך תחילה.		דתניא:																	סו:
תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: (ישעיהו נד) וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך.		רבי אלעזר א"ר חנינא:																	סו:
הדרן עלך הכותים אין להם נזירות, וסליקא לה מסכת נזיר																			סו:

<p>disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof</p>
--	--

סוטה-המקנא		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
המקנא לאשתו, רבי אליעזר אומר: מקנא לה על פי שנים, ומשקה על פי עד אחד או ע"פ עצמו	[רבי אליעזר]									⚡	■
מקנא לה על פי שנים ומשקה ע"פ שנים.	רבי יהושע:									⚡	■
כיצד מקנא לה? אומר לה בפני שנים אל תדברי עם איש פלוני, ודברה עמו - עדיין היא מותרת לביתה ומותרת לאכול בתרומה, נכנסה עמו לבית הסתר ושהתה עמו כדי טומאה - אסורה לביתה ואסורה לאכול בתרומה, ואם מת - חולצת ולא מתייבמת.										■	■
מכדי תנא מנזיר סליק, מאי תנא דקא תנא סוטה?										⚡	◇
כדרבי										!	
למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה? לומר לך, שכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין.	דתניא, רבי:									⚡	!
וליתני סוטה והדר ליתני נזיר										⚡	
אידי דתנא כתובות ותנא המדיר תנא נדרים, ואידי דתנא נדרים תנא נזיר דדמי לנדרים, וקתני סוטה כדרבי.										!	◇
המקנא.											■
דיעבד אין, לכתחילה לא											■
אסור לקנאות.	קסבר תנא דידן:										◇
אין מזווגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו, שנא': (תהלים קכה) כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.	רב שמואל בר רב יצחק: כי הוה פתח ריש לקיש בסוטה, אמר הכי: רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										◇
וקשין לזווגין קקריעת ים סוף, שנאמר: (תהלים סח) אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות.											◇
איני?										⚡	
ארבעים יום קודם יצירת הולד, בת קול יוצאת ואומרת: בת פלוני לפלוני בית פלוני לפלוני שדה פלוני לפלוני	והא אמר רב יהודה אמר רב:									⚡	◇
לא קשיא: הא בזוג ראשון, הא בזוג שני.										!	◇
מקנא לה על פי שנים וכו'.	רבי אליעזר:										■
עד כאן לא פליגי אלא בקינוי וסתירה, אבל בטומאה - עד אחד מהימן											◇
עד אחד אומר אני ראיתי שניטמאת - לא היתה שותה.	ותנן נמי:										■
מדאורייתא מנלן דמהימן עד אחד?											^
(במדבר ה) ועד אין בה - בשנים הכתוב מדבר, או אינו אלא אפילו באחד? ת"ל: (דברים יט) לא יקום עד אחד באיש, ממשמע שנאמר לא יקום עד באיש, איני יודע שהוא אחד? מה ת"ל אחד? זה בנה אב: כל מקום שנאמר עד, הרי כאן שנים, עד שיפרוט לך הכתוב אחד ואמר רחמנא: תרי לית בה אלא חד, (במדבר ה) והיא לא נתפשה - אסורה.	דתנו רבנן:									!	◇
אלא טעמא דכתיב לא יקום עד אחד באיש, הא לאו הכי, הוה אמינא עד דסוטה חד הוא, ואי אפילו חד ליכא, אלא במאי מיתסרא?										⚡	
איצטריך, סד"א עד אין בה - אין נאמן בה.										!	◇
אין נאמן בה? ואלא מאי בעי? עד דאיכא תרי, לישתוק קרא מיניה, דאתאי דבר דבר מממון, ואנא ידענא מידי דהוה אכל עדיות שבתורה,										⚡	
איצטריך, סד"א סוטה שאני, דרגלים לדבר, שהרי קינא לה ונסתרה, ליתיהמן בה עד אחד.										!	◇
ומי מצית אמרת דאין נאמן בה ושריא? והא מדכתיב והיא לא נתפשה, מכלל דאסורה										⚡	◇
איצטריך, סד"א אין נאמן בה עד דאיכא תרי, ובתרי נמי היא דלא נתפשה, קמ"ל.										!	◇
מקנא לה על פי שנים וכו'.	רבי יהושע:										■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

סוטה-המקנא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מ"ט דרבי יהושע?											^	ב:		
אמר קרא: (במדבר ה) בה, בה - ולא בקינוי, בה - ולא בסתירה											!	◇	ב:	
ורבי אליעזר אומר: בה - ולא בקינוי.											■	◇	ב:	
ואימא: בה - ולא בסתירה											?	ב:		
סתירה איתקש לטומאה, דכתיב: (במדבר ה) ונסתרה והיא נטמאה.											!	◇	ב:	
קינוי נמי איתקש לטומאה, דכתיב: (במדבר ה) וקנא את אשתו והיא נטמאה											?	ב:		
הא מיעט רחמנא בה.											!	ב:		
ומה ראית?											?	ב:		
מסתברא סתירה עדיפא, שכן אוסרתה כטומאה.											!	◇	ב:	
אדרבה, קינוי עדיף, שכן עיקר גרם לה											?	ב:		
אי לאו סתירה, קינוי מי איכא?											!	ב:		
ואי לאו קינוי, סתירה מאי אהני?											?	ב:		
אפ"ה סתירה עדיפא, דאתחלתא דטומאה היא.											!	◇	ב:	
מתני' דלא כי האי תנא											■	◇	ב:	
המקנא לאשתו, מקנא ע"פ עד אחד או ע"פ עצמו, ומשקה לה על פי שנים אליעזר:	דתניא, רבי יוסי ברבי יהודה אומר משום ר' אליעזר:										■	■	◇	ב:
לדברי ר' יוסי בר' יהודה, אין לדבר סוף.	השיבו חכמים:										?	■	◇	ב:
מ"ט דר' יוסי ברבי יהודה?												^	◇	ב:
אמר קרא: בה, בה - ולא בסתירה.												!	◇	ב:
ואימא: בה - ולא בקינוי												?	ב:	
קינוי איתקש לטומאה, דכתיב: וקנא את אשתו והיא נטמאה.												!	◇	ב:
סתירה נמי איתקש לטומאה, דכתיב: ונסתרה והיא נטמאה												?	◇	ב:
ההוא, לכמה שיעור סתירה - כדי טומאה הוא דאתא.												!	◇	ב:
לדברי ר' יוסי בר' יהודה, אין לדבר סוף.	השיבו חכמים:											■	◇	ב:
מאי ניהו?												^	ב:	
דזמנין דלא קני ואמר קנא												!	◇	ב:
הא למשנתינו יש לדבר סוף? זמנין דלא איתתר ואמר איתתר												?	ב:	
אף לדברי רבי יוסי בר' יהודה, אין לדבר סוף.	רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:											■	ב:	
אף לדברי רבי יוסי בר' יהודה, ולא מיבעיא למשנתינו? אדרבה, למשנתינו איכא עיקר, התם ליכא עיקר												?	ב:	
לדברי ר' יוסי בר' יהודה, אף למשנתינו אין לדבר סוף.	אלא אי איתמר הכי איתמר, א"ר יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:											■	◇	ב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

סוטה-המקנא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא												
הכא בקראי פליגי	א"ל: [רבא]									!	◊	ג.
וקנא את אשתו - רשות, דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]									◆	■	< ג.
חובה.	רבי עקיבא:									◆	■	< ג.
מ"ט דר' ישמעאל?										^		ג.
סבר לה כי האי תנא	[רבי ישמעאל]									!		ג.
כלפי שאמרה תורה: (ויקרא יט) לא תשנא את אחיך בלבבך, יכול כגון זו? ת"ל: ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו.	דתניא: רבי אליעזר בן יעקב									!	◊	ג.
ור"ע?										‡		ג.
קינני אחינא כתיב.	[רבי עקיבא]									!	◊	ג.
ורבי ישמעאל?										‡		ג.
אידי דבעי למיכתב והיא נטמאה והיא לא נטמאה, כתיב נמי וקנא את אשתו לכדתנא דבי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]									!	◊	ג.
כל פרשה שנאמרה ונישנית, לא נישנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה.	דתנא דבי רבי ישמעאל:									!	■	◊ ג.
לה יטמא - רשות, דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]									◆	■	< ג.
חובה.	רבי עקיבא:									◆	■	< ג.
מ"ט דר' ישמעאל?										^		ג.
אידי דכתי' (ויקרא כא) אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו, איצטריכא למיכתב לה יטמא.	[רבי ישמעאל]									!	◊	ג.
ור' עקיבא?										‡		ג.
(ויקרא כא) מכי אם לשארו נפקא, לה יטמא למה לי? לחובה.	[רבי עקיבא]									!	◊	ג.
ורבי ישמעאל?										‡		ג.
לה מיטמא, ואין מיטמא לאיברייה.	[רבי ישמעאל]									!	◊	ג.
ורבי עקיבא?										‡		ג.
א"כ, ליכתוב רחמנא לה ולישתוק, יטמא למה לי? ש"מ.	[רבי עקיבא]									!	◊	ג.
ור' ישמעאל?										‡		ג.
אידי דכתב לה, כתב נמי יטמא לכדתני דבי ר' ישמעאל	[רבי ישמעאל]									!	◊	ג.
כל פרשה שנאמרה ונישנית, לא נישנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה.	דתנא דבי רבי ישמעאל:									!	■	◊ ג.
(ויקרא כה) לעולם בהם תעבודו - רשות דברי ר' ישמעאל	[רבי ישמעאל]									◆	■	< ג.
חובה.	רבי עקיבא:									◆	■	< ג.
מאי טעמא דרבי ישמעאל?										^		ג.
אידי דכתיב (דברים כ) לא תחיה כל נשמה, איצטריך נמי למיכתב לעולם בהם תעבודו, למישרי אחד מכל האומות שבא על הכנענית והוליד ממנה בן, שאתה רשאי לקנותו	[רבי ישמעאל]									!	◊	ג.
מנין לאחד מן האומות שבא על הכנענית והוליד ממנה בן, שאתה רשאי לקנותו בעבד? ת"ל: (ויקרא כה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו יכול אף הכנעני שבא על אחת מן האומות והוליד ממנה בן, שאתה רשאי לקנותו בעבד? ת"ל: (ויקרא כה) אשר הולידו בארצכם, מן הנולדים בארצכם ולא מן הגרים בארצכם.	דתניא:									!	■	ג.

